

FEB 1978 ??

TF UNGDOMSEKSTRA

FRA EN MILITANT DEMONSTRASJON VED INVASJONEN I KAMPUCHEA I 1970.

INNHold.

Leder. Få ungdomskampanja ut av dødvannet.	2.
På tide å skjerpe linjediskusjonen !	6.
Lære - bli med i kampen mot karakterer og eksamen !	7.
Skriv »fagkritikk« for skoleelever.	9.
Erfarne kamerater må gi ungdommen konkret veiledning.	10.
Lag helyekurs i Rød Ungdom.	11.
Vekk med studenthetsen i partiet !	12.
Lærlinger slåss mot trakassering.	13.
Årsmøtene i YLI/NGS/LNL.	14.
Røde fester er bra !	15.

REDAKSJONELL MERK- NAD OM «UNGDOMS- EKSTRA»

Vi har i dette nummeret samla stoff om ungdomskampanja for å bidra til å sikre gjennomføringa av partiets hovedoppgave. Dette stoffet bør brukes som grunnlag for diskusjoner i laga og distriktsstyrene om hvor de nå står i ungdomskampanja. Disse diskusjonene bør sammenlikne planens målsetning (utvikle en revolusjonær ungdomspolitik, reise breie ungdomsmasser til kamp og gjøre Rød Ungdom og NKS til slagkraftige redskaper for partiets politikk) med de faktiske resultatene. Vi trur at det alle steder er nødvendig å avklare en del politiske linjespørsmål, korrigere innrettinga på arbeidet og utforme nye tiltak for å sikre at kampanja når målet sitt. En slik midtveis-diskusjon er på sin plass akkurat nå, både utfra situasjonen i kampanja og utfra alle de andre oppgavene som trengjer seg på og kan velte den langsiktige planen om vi ikke følger ei bevisst linje. Stoffet vårt inneholder erfaringer, råd, synspunkter og litt polemikk. Bruk det og grip sjøl til pennen for å gi andre del i deres erfaringer.

red

LEDER: FÅ UNGDOMS— KAMPANJA UT AV DØDVANNET

Sentralkomiteens plan om å gjøre ungdomsarbeidet til partiets hovedoppgave i tida fram til sommeren har fått stor oppslutning fra hele partiet. Rapportene tyder på at lagsdiskusjonene har løst sin hovedoppgave, nemlig å grunnfeste forståelsen av ungdomsarbeidets betydning. Mye tyder på stor entusiasme for dette, og en del ideer har begynt å oppstå. Likevel må vi slå fast at kampanjen nå er kommet inn i dødvanne. Derfor trengs det en ny giv for at vi skal oppnå de måla vi har satt oss.

HVA ER MÅLET

Sentralkomiteen stilte et mål i tre ledd. Det første var å utvikle en revolusjonær ungdomspolitik. Dette er avgjørende for alt annet i kampanjen. Mao sier: «Den politiske linja avgjør alt.» Vi har gjort det klart at vår allmenne revolusjonære strategi ikke er tilstrekkelig for å kunne si at vi har en revolusjonær ungdomspolitik. For at vi skal kunne si oss fornøyd må vi kjenne ungdommens problemer inngående og ha svar på de spørsmåla de stiller oss. Vi må dessuten ha en allsidig politik, som ikke bare tar grep om de par-tre viktigste interessesakene, men hele det politiske spekteret av spørsmål som angår ungdommen. Vi må med andre ord bli i stand til å «spille piano med alle ti fingrene». Derfor omfatter en revolusjonær ungdomspolitik også utviklinga av velegna agitasjons- og organisasjonsformer for ungdommen.

Det andre leddet i det målet vi satte oss er utløsning av masseaksjoner blant ungdommen. Blant ungdommen er det mer nødvendig enn på noe annet område at det stadig er aksjoner. Aksjoner kan gi direkte resultater. Men de har også en viktig oppdragende funksjon, for å skape en ungdom som er uredde og militant, som har lært seg klassekamp i praksis.

Det tredje leddet dreier seg om den langsiktige sikringa av ungdomsarbeidet, nemlig oppbygging og utvikling av Rød Ungdom og Norges Kommunistiske Studentforbund. Vi kan lykkes på de to første områdene, men resultatene blir likevel ikke varige om vi ikke også lykkes på det tredje området. Partiet vil naturligvis ikke kunne prioritere ungdomsarbeidet på topp år ut og inn. Vi gjør et rykk nå. Seinere må vi sette inn støtet på andre områder. For å sikre at det blir drevet kontinuerlig og godt ungdomsarbeide er vi nødt til å sikre at Rød Ungdom og NKS utvikler seg slik vi vil ha dem, og sjøl blir i stand til å føre en offensiv og initiativrik ungdomspolitik.

HVA HAR VI OPPNÅDD?

Ungdomskonferansen utarbeidde en del politiske teser og paroler som betydde et viktig skritt framover for partiets revolusjonære ungdomspolitik. Svakheten er at vi har fått lite respons på dette i form av utdyping og alternative forslag. Det er ennå ikke skapt en virkelig partidiskusjon om linjene for ungdomsarbeidet. Uten det vil vi ikke få skjerpa standpunktene og korrigert svakheter som må finnes i utgangspunktet.

En revolusjonære ungdomspolitik krever undersøkelser. En del lag og distriktstyrer har tatt alvorlig på dette og har skaffa seg relativt god innsikt i hva ungdommen er opptatt av. Andre har gjort lite eller ingenting. I arbeidet framover må alle som jobber med ungdommen lære av de framskredne eksemplene og gjøre virkelige undersøkelser. Slik blir de også bedre i stand til å ha begrunna standpunkter til resultatene av ungdomskonferansen.

Det første målet er på ingen måte nådd, men vi har oppnådd en del og med litt konsentrert innsats kan vi komme ganske langt. Dette gjelder arbeidet blant ungdommen utenom studentene. Blant studentene er oppgaven med å utvikle en revolusjonær ungdomspolitik bare så vidt stilt, og den må derfor prioriteres på topp nå, slik den korrigerte utgaven av NKS' plan gir uttrykk for.

Kampen for å utløse masseaksjoner blant ungdommen er kommet et stykke på vei. Det er ganske klart at uten partiets ledende rolle, ville det vært betraktelig mindre aksjoner for et sted å være enn det faktisk har vært. Særlig på dette området er det oppnådd ganske mye. Kampen mot politivold har også aktivisert ungdommer som vi tidligere ikke har fått i tale og det er virkelig skapt en bevegelse.

Innafor disse to feltene som helhet er tendensen positiv. Men det finnes linjeavvik i form av tendenser til en ukritisk holdning til det filleproletariske ungdomsmiljøet. Linja med å stille seg fullt og helt på ungdommens side må ikke misforstås dit at vi forsvarer ungdomskriminaliteten. Dette har ikke vært noen dominerende tendens heller, men den har vært der i tilstrekkelig grad til at noen arbeidere har reagert. Korrigering av denne understrømmen skulle ikke by på noen særlige problemer, når kameratene bare er klar over den.

Langt verre er det at kampen på skolene og blant de arbeidsløse ungdommene tilsynelatende ikke opptar partiet. Det er i hvert fall tatt lite initiativer. Unntaka er et brukbart PAC-arbeid og noen enkeltstående interessekampaksjoner pluss en merkbar framgang i målaksjonene. Reine karakteraksjoner er det lite av. Tar vi ikke mye feil gjenspeiler det en reell uenighet i den parolen ungdomskonferansen stilte. Dette må avklares, slik at vi kommer videre.

Nå står vi rett foran landsmøtene i viktige elevorganisasjoner. Dette burde gi våre kamerater i Rød Ungdom og NKS ypperlige anledninger til å utvikle politikk og ikke minst taktikk. Men ungdomslederne bør også sette seg inn i dette arbeidet og gi de nødvendige råd.

Gjennom grundigere lokale undersøkelser burde det bli mulig å utløse aksjoner på skolene i den tida som står igjen til skoleåret dabber av i begynnelsen av mai.

Det største problemet i ungdomskampanjen akkurat nå er det tredje leddet i målet vårt, nemlig utviklinga av Rød Ungdom og NKS.

TA GREP OM UNGDOMSORGANISASJONENE, LÆR AV DEM OG GI DEM HJELP

Det største problemet er at NKS hittil har blitt behandla som annenrangs i ungdomskampanjen. SKs arbeidsutvalg har også viet mindre oppmerksomhet på NKS. Resultatet er at NKS har lagt planer for våren som strider mot målet om å skape ei revolusjonær studentpolitisk linje, styrke den eksterne profilen og bedre det indre miljøet.

Etter energiske klager fra DS-formenn i partiet på at NKS-planen ikke svarte til virkeligheten er den blitt erstatta av en ny plan etter drøftinger mellom SKAU og de ledende kameratene i NKS. Den nye planen er vedlagt her, og den krever at partiet spiller en aktiv rolle i å gjøre undersøkelser og legge opp arbeidet sammen med de lokale NKS-avdelingene. Planen åpner for stort spillerom til lokalt initiativ. Derfor krever den stor egenaktivitet. Det å finne ut hvilke spørsmål som opptar studentene mest, utforme en taktikk, utløse aksjoner og innføre en ny arbeidsstil i laga krever at partiet og ungdomslederne sjøl går i spissen. Det holder ikke bare med noen generelle retningslinjer. Partiet må gi konkret veiledning og hjelp. Det krever at de som er ansvarlige lytter nøye til hva medlemmene i ungdomsforbunda mener og drar lærdommer av det.

Et annet problem er felles for begge de to ungdomsorganisasjonene, nemlig det indre miljøet. Flere undersøkelser tyder på at det ikke er tradisjonelt klikkvesen som er mest utbredt. Det er mer framtreddende at det ikke finnes noe miljø i laga utover en møtedagsorden. Lite kultur, idrett og andre fellesaktiviteter som binder medlemmene sammen. Samtidig er det for lite av et eksternt miljø der ungdomsforbundsmedlemma er aktive, lite å trekke sympatisører inn i.

En ungdomsleder på sitt beste burde være djupt engasjert i ungdomslagets arbeid. Hun bør kjenne de problemene medlemmene står overfor i det daglige og gi dem nødvendig hjelp slik at de klarer å løse dem. Hun bør ha god kjennskap til den situasjonen laget står oppe i og engasjere seg aktivt i diskusjonen av linjer, forberedelser av møter osv. En ungdomsleder bør lytte oppmerksomt til ønsker om å få diskutert spørsmål som ikke står i «kjørebooka», ta initiativet til åpne møter, helgkurs og annet.

Begge de to ungdomsorganisasjonene våre jobber i masseorganisasjoner der utfallet av landsmøter osv. får landsomfattende betydning. Det oppstår behov for vurderinger som krever erfaring. Dette stiller krav til hjelp og rettleiing. Partikaderen har jamnt over større erfaringer i slike spørsmål og må sørge for å gi medlemmene i ungdomsforbunda del i dem.

Kort sagt: På alle felter er det nå slik at et godt resultat i ungdomskampanja er helt avhengig av en sterk og aktiv innsats fra partilag og -distrikters side. Varige resultater sikres best ved å gi Rød Ungdom og NKS et kraftig puff framover i det halvåret som kommer.

PÅ TIDE Å SKJERPE LINJEDISKUSJONEN

En svakhet ved ungdomskampanja så langt har vært at det har vært lite polemikk om linjer. Det har blitt satt fram en del paroler, men det har ikke vært noen kamp om dem. Det er ikke bra. Bare gjennom diskusjon og kamp kan vi utvikle en riktig revolusjonær ungdomspolitik. Derfor bør alle kamerater nå prøve å formulere skarpe meninger om de parolene som har vært framme. Sjøl om det i første runde var lite uenighet i å stille parolen **VEKK MED KARAKTERENE**, så finnes det sikkert uenighet om det. Det må være slik, fordi det for bare to år sia var innlegg i Klassekampen som forsvarte karakterer som et minste onde. Merkelig nok hører vi lite fra disse kameratene nå. Hva kommer det av? Er det opportunisme? Kom igjen kamerater, dere har plikt til å legge fram deres syn og eventuelt kritisere artikler som har stått i KK og Røde Garde om dette. Jeg foretrekker den åpne uenigheten framfor den drepende lunkenhet.

For å bidra til å «dra slipesteiner» vil jeg kritisere en parole som er stilt av kameratene i Trøndelag. I det interne diskusjonsbladet der, har de stilt parolen «**NEI TIL TVUNGEN UNGDOMSSKOLE**». Jeg mener dette er en reaksjonær parole. Den må absolutt fordømmes og har ingenting med en revolusjonær ungdomspolitik å gjøre. Hvorfor ikke?

Jo, ganske visst er ungdomsskolen drepende for mange. Ganske visst er det mange ungdommer som spontant ville støtte en slik parole fordi de er gørr le

hele skolen. Likevel mener jeg vi ikke kan gå inn for den. Obligatorisk (tvungen) skole var et krav arbeiderklassen stilte, for å sikre arbeiderunga retten til skolegang. Om ikke skolen var tvungen, ville staten ikke være forplikta til å holde gratis skolemateriell, og arbeiderfamilier med dårlig råd ville trekke ut unga sine av skolen for tidlig. Med obligatorisk skole er arbeiderunga sikra et minimum av skolegang. Borgerskapets kunnskapsmonopol blir derfor ikke så absolutt som det engang var.

Bildet: - Nei til tvungen ungdomsskole er en reaksjonær parole mener Gaukatore.

Oppheves den obligatoriske ungdomsskolen, så vil det allmenne kunnskapsnivået i arbeiderklassen synke. Å oppheve skoletvangen vil være det avgjørende skrittet tilbake til betalings-skolen. Dette vil uten tvil være å skru historias hjul bakover, og derfor reaksjonært i ordets fulle betydning.

Det betyr ikke at jeg forsvarer innholdet i ungdomsskolen. Men jeg mener at vi må ta utgangspunkt i den tiårige skolen og stille krav til endringer innad i den. Slike endringer vil sjølsagt ikke bli annet enn reformer, så lenge arbeiderklassen ikke har makta. Men vi er jo ikke mot reformer, så lenge de er i arbeiderklassens interesse. Jeg ber de trønderske kameratene om å svare på denne polemikken. Hva har dere å si til deres svar?

Når jeg griper fatt i denne parolen er det ikke tilfeldig. Det er for å rette søkelyset på en viss understrømning som finnes blant all den bra ungdomspolitikken

vi er i ferd med å utvikle, nemlig tendensen til å jatte med tilbakeliggende ideer blant ungdommen. Enkelte artikler har f.eks. framstilt filleproletariske elementer blant ungdommen som de virkelige heltene. Det blir tidd om de negative sidene ved deler av ungdommen på en slik måte at arbeiderklassen må stille seg uforstående til det. Sjølsagt bør vi ikke ta på oss en moralistisk mine eller rette hovedskytset mot slike elementer. Men vi skal passe oss for å underslå de negative tendensene i ungdommen.

Hansken er kasta. Er det noen som vil ta den opp?

Gaukatore

LÆRERE — BLI MED I KAMPEN MOT KARAKTERER OG EKSAMEN!

Jeg er ikke lærer. Jeg er parti-medlem i Rød Ungdom. I og med at ungdomsbevegelsen har reist ei kampanje mot karakterer og eksamen syns jeg det må til en diskusjon om dette i TF. Jeg vet at motsigelsene rundt denne kampen står sterkt blandt en del progressive lærere, så derfor må dere skrive inn til TF.

Skolen i Norge er borgerskapets skole. Om skolen i Russland under Tsaren skriver Lenin: «Hele den gamle skolen var fullstendig gjennomsyret av klasseånd og ga naturligvis bare kunnskaper til borgerskapets barn. Hvert ord var forfalsket i borgerskapets interesse.» Slik fungerer også skolen i Norge i dag.

Skolens oppgaver er:

Å sikre folk et minimum av kunnskaper: Folk skal lærers opp til å gå som tjenere og skape profott for kapitalistene. Dette er den eneste grunn til at borgerskapet gir folk »kunnskaper.»

Å indoktrinere elevene. De sprer borgerskapets ideologi for å lære opp folk til å bli utbyttere og utbyttede. De holder tilbake fakta om virkeligheten. Folk skal ikke bevisstgjøres, men holdes hardere og hardere nede og sette sin lit til »helter» og enkeltpersoner.

Å dressere elevene. Skolen skal avle lydige, underdanige elever og lærer folk til å godta undertrykkinga. Folk skal lære »samarbeid» med kapitalistene, ikke og de skal slite hele livet uten å mukke.

Å skille ut, splitte elevene. Borgerskapet vil skille ut og utdanne de to hovedklassene i samfunnet, arbeiderklassen og borgerskapet.

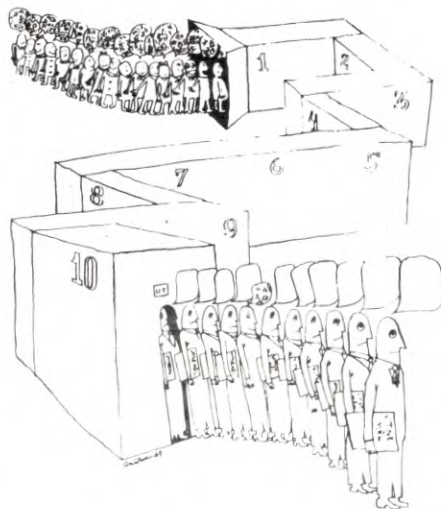
HVORDAN FUNGERER KARAKTERENE ?

Karakterene er det viktigste midlet som borgerskapet bruker for å få elevene til å pugge sin egen indoktrinering. Det er det beste verktøyet de har for å dressere elevene og skille ut de to hovedklassene i samfunnet.

Jeg forsøker ikke å gi noe fullstendig bilde av hvordan karakterene fungerer. En ting er helt sikkert: Karakterene undertrykker både lærerne og elevene. Og karakterene blir brukt mot dem som skal drive maskineriet neste generasjon, så derfor undertrykker de elevene spesielt hardt.

Karakter og eksamenssystemet er urettferdig for elevene. Det setter folk opp mot hverandre, og viser ingenting om hva vi kan, men om hvordan vi står i forhold til andre elever. Hvor mye svada fra boka vi har klart å lire ut av oss i forhold til andre medelever. Karaktersystemet avler strebing og individualisme av verste slaget.

Vi skal se på oss sjøl som dumme og underdanige, bare arbeide hardt, bukke og si »takk og amen».

Nei, karaktersystemet er pisken for elevene og terroriserer folk fra de er 7 år. Det er nåtidas spanskrør, og lærerne (fordi de bruker karakterer) må værre klar over at de bruker de mot elevene.

Karakterene uvdtrykker også lærerne. Lærerne blir tvinga til å dressere elevene med borgerskapets ideologi. På bakgrunn av dette skal de gi karakterer, og ikke på bakgrunn av hva elevene virkelig duger til. De blir sjøl refsa dersom de ikke følger normalkurva og tidsplanen.

LÆRERNE OG HVA NOEN AV DEM SIER

Lærerne spiller ei viktig rolle i kampen mot karakterer og eksamenssystemet. Vi blir opplært til å tro at det læreren sier er sant. Det betyr mye for elevene om læreren aktivt støtter boikottaksjoner f.eks. av religionskarakteren, reiser kravet i lærerrådet osv., /eller/ om læreren er sine herskere tro og bruker karakterene uten å mukke.

Men sier noen lærere, det er mye bråk i klassa, mange »problemunger», noen som ikke kan noe i det hele tatt, så vi må ha karakterene. for at noen i klassa skal få noe ut av skolen.

Men er ikke dette et veldig kortsiktig argument ? Blir karakterene mere rettferdig fordi det er mye bråk i klassa ? Ungene bråker fordi de blir trakasert. Når lærerne svinger med karakter-pisken så undertrykker de elevene enda mer og forholda på skolen blir verre.

I stedet for å angripe karakterene, så bruker lærerne den makta de har til å rette slaga »nedover», mot elevene.

Noen lærere sier også at vi må ha karakterer for å lære noe.

Dette mener jeg er feil. Karakterene gjør lesinga til et mareritt og dreper leselysta. De framtvinger pensumpresset, vi skal lære så og så mye fram til jul og mange har vel hørt »Det kunne vært interessant å tatt opp dette, men vi må først gjennom pensum.» Det blir umulig med for-dypning i faget, det som spiller noen rolle er hva elevene kan prøvedagen, om elevene glemmer alt dagen etterpå gir de blaffen i. Vi skal ikke ta sjølstendige standpunkter. »svaret står jo i boka». De bruker karakterene som riset på veggen for å få oss til å tie å godta undertrykkinga og gulpe opp igjen deres ideologi.

Jeg har også hørt av progressive at » jeg synes karakterene er urettferdige, så derfor gir jeg alle elevene mine gode karakterer.»

Men dette er ikke noen kamp mot karakterene, og det er en dårlig hjelp til elevene. Tvert i mot, det gir elevene illusjoner om at karakterene kan være o.k. Dette mobiliserer på ingen måte elevene til å reise kampen og en godtar at elevene undertrykkes hardere i andre skoletimer og skoleår.

Den viktigste måten lærerne reiser kampen mot karakterene på er å skape enhet med elevene, gjennomføre aksjoner samtidig, slåss for kravet i læreråd, i blandt foreldre osv.

»Så blir det bråk på jobben, kanskje blir jeg sparka.»

Jo, men karakter og eksamenssystemet er tvers igjennom urettferdig og plager alle norske unger og ungdom i 10 - 15 år, skal vi ikke slåss mot dette ?

Det er bedre å slåss så lenge en lever enn å krype som en mark i 150 år !

Trutle.

SKRIV «FAG - KRITIKK» FOR SKOLE- ELEVER

Rød Ungdoms medlemmer og de breie laga av skoleelever har et nesten umettelig behov for gode, konkrete og skarpe artikler som tar opp lærebøkene i samfunnsfag, historie, geografi og kristendom. De trenger noe å stille opp med mot det massive presset av borgerlig indoktrinering. Det er en håpløs oppgave å organisere en så omfattende kritikk sentralt om vi ikke skal ha et eget «kirke og undervisningsdepartement». Men oppgava kan bli lett, dersom alle skriveføre kamerater som har med ungdom å gjøre ba om å få låne de viktigste lærebøkene deres for å skrive kritikk av dem. Send slike artikler inn til Røde Garde eller Klassekampen.

Redaksjonen

ERFARNE KAMERATER MÅ GI UNGDOMMEN KONKRET RETTLEIING

Mi erfaring i arbeidet med ungdommen er at vi parti-medlemmer tek for lite omsyn til dei unge kameratane våre. Vi tenkjer ikkje over at det er mykje vi har lært som dei aldri har fått høve til å lære. Difor meiner eg at dei som har med Raud Ungdom å gjera må tenkje mykje meir på alt det dei unge treng å lære og at dei må vera så konkrete dei kan i rettleiinga si.

ra dette må ein vera vel førebudd i vår eiga line og gjera undersøking mellom dei andre elevane for å veta kva dei tenkjer.

Ein ungdomsleiar som ikkje går i detalj i slike saker, gjer ikkje jobben sin. Kvifor skal eit nytt medlem av Raud Ungdom vera nøydd å lera alt dette gjennom eigne mistak? Ml-rørsla har jo

Lat oss ta eit lag av Raud Ungdom på ein vidaregåande skule. Der er det kanskje eit elevråd eller eit allmøte, ei skuleavis osv. Korleis skal Raud Ungdom leggja opp arbeidet sitt slike stader? Til dømes er det å ta ordet i ei forsamling noko som må lærast. Ein lyt kunne dei formelle tinga, slik at ein ikkje vert lurt av ein sleip ordstyrar. Ein lyt leggja fram argumenta sine så greitt som mogeleg, utan sjablongar og utanomsnakk. Dette må lærast. Ein lyt på førehand ha ei klår meining om kven som er ven og kven som er fiende og kven som kan vinna over. Ein lyt ikkje ta lett på motstandarane sine argument, men gå mot dei på ein overtydande måte. For å gje-

meir enn tolv års røynsle med ungdomsarbeid. Denne røynsla må brukas meir aktivt.

Eiler tenk på ei sak som skuleaviser. Med hjelp og kritikk vil dei unge kameratane våre lære å skrive skarpe og ironiske artiklar. Dei kan lære uttekning og oppsetjing av aviser av meir røynde kameratar. Det same gjeld med utforming av løpesettlar og veggaviser. Spontant vil eit medlem i Raud Ungdom ha lett for å herme dei dårlegaste sidene ved partiet sin skrivestil, og lage lange og tomme utgreiinger i staden for å skriva rett på sak. Her må dei og få hjelp slik at dei betre får skulekameratane i tale.

TOBIAS

LAG HELGEKURS I RØD UNGDOM

Jeg jobber litt sammen med et lag av Rød Ungdom. De er gymnasiaster. Etterhvert har jeg skjønnet at lagsmøtene dekker svært lite av behovene deres, både politisk og sosialt. Politisk var det mange ting de gikk og lurte på, men som de aldri fikk diskutert fordi det ikke sto på planen. Det kunne være ting de leste i avisene, det kunne være ting de reaksjonære sa på skolen, det kunne være ting som står i lærebøkene. Mange steder følte de at de hadde lite å fare med av argumenter. Men de fikk ikke tatt det opp. Sosialt gir også lagsmøtene lite.

Vi begynte å diskutere dette problemet og kameratene kom litt etter litt fram med ting de syntes var vanskelige og som de gjerne skulle ha diskutert. Da foreslo jeg at vi skulle ta oss et helgekurs, der de sjøl fikk lov å velge tre emner fullstendig fritt, så skulle de få foredrag om dem med diskusjon etterpå. Etter litt prat fram og tilbake blei vi enige om følgende temaer: Demokrati og diktatur under kapitalismen og under sosialismen, tre-verdener-teorien og Kina-Albania og til slutt spørsmålet om Stalin.

De formante meg om en ting, nemlig at foredragene måtte være konkrete og fulle av eksempler. Til det første temaet ba de om at jeg tok opp det som står i samfunnslæreboka deres og svarte på det. Dette var gode anvisninger.

Vi blei enige om å invitere et annet Rød Ungdom-lag til å være med på kurset, så vi kunne utveksle litt erfaringer og treffe flere enn dem vi ser til daglig.

Vi leide ei hytte i skauen, tok med mat, sangbøker, gitar og skiutstyr.

Diskusjonene blei livlige, sjøl om mange sa de var lite skolert på forhånd. Vi klarte å skape en atmosfære der ingen var redde for å si fra om det var noe de var uenige i eller ikke forsto. Derfor kan vi si at kurset virkelig førte oss et stort skritt framover politisk. En kan godt bruke ordet *sammensveisa* uten at det blir en floskel.

Et sånt helgekurs på hytte bringer folk også mye nærmere sammen. En må lage mat sammen, rydde, hogge ved og stelle i stand. Det gir litt av sommerleir-stemninga midt på svarte vinteren.

Skiutstyret var det også lurt å ta med. En rask tur i skumringa ga mersmak til politiske diskusjoner. Kanskje dro vi sjølve møtet litt langt ut på lørdagskvelden og kanskje skulle vi hatt med en kassettpiller, så vi kunne dansa litt. Men som helhet var kurset midt i blinken. Det er blitt gøy å være med i Rød Ungdom-laget, samtidig som det politiske utbyttet er større.

Burde det ikke bli mye mer av sånt i Rød Ungdom og i NKS for den del?

Gaukatore.

VEKK MED STUDENT- HETSEN I PARTIET!

Vi husker at da mange studenter deltok i en solidaritetsdemonstrasjon med de streikende linjegodsarbeiderne på Alnabru — så var det mange partikamerater som gikk på studenthetsen til borgerpressa og arbeideraristokratiet.

Dette eksemplet ligger noe tilbake i tiden, men det ser ut til at gæren ideologi på betydninga av kampen blant studenter og intellektuelle florerer i partiet fortsatt. Når kamerater i studentforbundet viser seg «på byen» i Oslo — enten det er på deltidsjobb, demonstrasjoner, 8. marsarbeid e.a. må de stå skolerett om hvorfor i all verden de fortsetter med noe så tullete som å studere. En kamerat med deltidsjobb i transportsektoren forteller f.eks. at det nesten ikke går en dag på jobben uten at noen kamerater forteller henne hvor mye lurere det ville være å ta seg fast jobb enn å fortsette studiene.

Kamerater med sånne meninger synes nok de slåss for proletære synspunkter, men i virkeligheten har de overhodet ikke kjønt: «Alle partiets medlemmer må innse at en riktig politikk i forholdet til de intellektuelle er en av de viktigste betingelsene for revolusjonens seier. En feilaktig holdning til de intellektuelle kan vi ikke finne oss i på noen måte.» (Mao i «Trekke de intellektuelle med i stort antall».)

Slike synspunkter blant partikamerater er spesielt alvorlig fordi de samsvarer med synspunktene som de moderne revisjonistene på lærestedene. «K»ul og USV, har greid å vinne innpass med i NKS og blant progressive studenter.

NKS UNDERORDNA I UNGDOMSKAMPANJEN?

Noen eksempler viser at ideologien ikke er patent på ledende hold i partiet.

— TF har i ungdomskampanjen nesten utelukkende brakt stoff fra Rød Ungdom, ikke NKS. Sjøl om det her må rettes kritikk mot oss som jobber i NKS, viser det at det ikke fullt ut er alvorlig ment at de to ungdomsorganisasjonene skal prioriteres like høgt i ungdomskampanjen.

— KK har nesten ikke stoff fra studentkampen — og lar mye av det som kommer inn bli liggende i skuffen.

— På årsmøtet i Oslo sa innlederen at «I NKS fins det ikke tendenser til revolusjonær studentpolitikk engang». I såfall ligger en god del av skylda på innsatsen til DS, men det er faktisk en aldri så liten svartmaling.

I beretninga til Oslo DS står det i ungdomskapittel:

— etter behandlinga av hvor viktig «Uredd» og «Røde Garde» er «På uni-

versitetet har KK en spesiell stilling.» For det første: På de høgere lærestedene har «Hva må gjøres» en spesiell stilling. For det andre: KK kunne spille ei mye større rolle der om den skreiv om studentkampen.

— I avsnittet om situasjonen blant ungdommen er ikke studentene behandla i det hele tatt, de hører tilsynelatende ikke med der. Det er heller ikke gjort noen som helst forsøk på å analysere det særegne ved ungdommen.

Min oppfordring til partikameratene er: 1) At feilaktig ideologi i synet på studentene blir kritisert i gjerningsøyeblikket, det har større virkning enn innlegg som dette, 2) Vi må få fram debatten om linja for studentkampen i TF. Her må vi som jobber i NKS gå i spissen.

Student og «dobbel medlem»

LÆRLINGER — SLÅSS MOT TRAKASSERING

Rundt om på arbeidsplassene slåss ungdommen daglig mot forskjellige former for trakassering, mot å bli satt til de verste drittjobbene, mot sjikanering av formenn og arbeideraristokrater, mot inndragning av retten til å skrive egenmelding, mot usakelige oppsigelser osv. Dette er en rapport om en slik kamp.

På arbeidsplassen vår har vi en advarselordning som gjør at folk kan bli sparka hvis en er borte noen dager uten syke- og eller egenmelding, eller kommer for seint en del ganger. Denne ordninga har vært «mildere» før. Den nye ble innført av bedriftsledelsen da krisa satte inn på plassen. Den har aldri vært til behandling

i klubben. Ordninga har kommet istand for å rasjonalisere, og som en effektiv metode for bedriften til å kvitte seg med såkalt ustabil arbeidskraft. Ordninga virker spesielt undertrykkende på lærlingene og de unge arbeidere. De står også svakest når det gjelder å motstå trakassering fra formenn og bedriftsledelsen, og til å ta opp kampen mot advarsler fordi de har kortest anseinitet, erfaring og minst sjølsikkerhet. På den annen side er det de gruppene som er mest forbanna og lettest å mobilisere til kamp mot ordninga hvis de er samla. Dette viste seg også nå i høst. Utgangspunktet var at en av læreguttene ble sagt opp p.g.a. for mye fravær. Men han skul-

le få gjøre ferdig avslutnings-proven til læra si. Under proven ble han sjuk, og bedriften ville da sparke ham umiddelbart. Dette at folk ble sparket på den måten var ikke noe nytt på plassen. Det nye var at lærlingegruppa tok kampen opp. Med en gang begynte det å komme flere på møtene i lærlingegruppa, kampen ble utviklet fra å ta opp en enkelt aksjon til å gjelde kampen mot hele advarselssystemet. Styret i lærlingegruppa gikk i samlet tropp opp til personalkontoret for å protestere. De satte ned utvalg som skal være beredskap hvis andre får sparken på samme måte, samle opplysninger om alle som har advarsler og gå ut med en argumentsamling mot advarselordninga.

Vi kan slå fast følgende erfaringer:

1. Ungdommen liker kamp og politiske, demokratiske diskusjoner (ikke politikken tredd nedover hodet). Det er økt oppslutning på møtene og flere utenom styret er nå aktivt med i arbeidet.

2. Aktivitet og kamp hvor kommunistene

går i spissen øker ungdommens politiske nivå og trekker dem nærmere oss - det fører til økt tillit og oppslutning om våre linjer.

3. Det er viktig å ha en konkret sak å starte kampen med. Feilen vi gjorde var å ikke føre kampen beslutsomt framover.

- Vi har ikke fulgt opp og diskutert de politiske motsigelsene innad i RU/P. Dette førte blant annet til at det ble motsetninger mellom våre folk på møter i lærlingegruppa og var et hinder for at aksjonen skulle utvikles - skapte tvil og usikkerhet. Det må være enhet om de politiske linjene.

- Vi kasta for få krefter inn i kampen med en gang. Partiet sto delvis på sidelinja og lot U/RU ansvarlig gjøre jobben.

- En må hele tida prøve å være på offensiven, vinne seire om enn små og ha initiativet for å opprettholde gløden og entusiasmen blant kadre og massene. Det er viktig å utvikle kampen til aksjoner.

Per.

ÅRSMØTENE I NSU/YLI/NGS/LNL.

NSU ca. 14 april.

YLI i februar.

LNL 9 - 11 mars.

NGS 19 - 20 - 21 februar.

RØDE FESTER ER BRA!

TF har prata med en kamerat fra Rød Ungdom om gjennomføringa og oppfølginga av et åpent møte laget arrangerte. Vi trur det er mye å lære av grundigheten i jobbinga med møtet.

TF: Hvorfor valgte dere å arrangere et åpent møte?

— Vi mente det var galt at Rød Ungdom ikke hadde åpne arrangementer oftere, faktum er at det i de siste åra knapt har vært avholdt åpne møter her i byen. Det er et uttrykk for sekterismen i Rød Ungdom, og den må vi gjøre noe med. — Ei anna sak er at Rød Ungdom var lite kjent blant arbeiderungdommen i bransjen vår. Laget vårt er et lite lag, vi hadde til i sommer ikke rekruttert på det siste året og flere hadde gått ut. P.g.a. at de ikke hadde blitt aktivisert, pga. sekterisme og byråkrati, det var for lite som skjedde.

Vi satte som mål å bli kjent blant ungdommen i bransjen, et konkret uttrykk for det var denne festen. Vi mente festen var en metode å nå ungdommen på, dem er opphengt på fest og ha det moro.

JOBB SKIKKELIG MED LØPESEDLENE!

TF: Er det spesielle ting fra mobiliseringa du vil framheve?

— Ja, vi laga en pen løpeseddel i to farger, jeg trur vi jobba i 8 – 10 timer med den. Jeg trur folk undervurderer at en løpeseddel skal fenge folk, ikke ei håndskrevi utydelig fille, men noe folk skal legge merke til. Fordi den var så iøynefaldende var det fint å henge den opp på arbeidsplassa. Vi skreiv også opp lister over omlandet vi skulle dele ut til, og der tok vi med alle ungdommene i bransjen som ikke var fiender av beve-

gelsen. Sjøl om dem var «upolitiske». Vi delte laget i mobiliseringsgrupper på 3.

Vi starta forberedelsene 6–7 uker før festen og 1/4 av laget fikk festen som hovedoppgave i 5 uker. Vi mente det var riktig å prioritere festen så høyt for det er riktig å ha ett skikkelig arrangement enn to-tre halvdårlige. Partiet hjalp oss også i mobiliseringa, de skulle sjøl få lov til å komme om de hadde med seg en uorganisert, vi tok også opp møtet med folk på yrkesskolene.

PROGRAMMET

Da vi diskuterte hva slags program vi skulle ha, diskuterte vi «rock deg rød»-perioden. Vi mente det var mye å lære av den. Det som var feil da var at festene var for utvanna, at det var for lite politikk på dem. Men vi skal ikke kaste alt fra den tida overbord, da vil vi la ett overslag følge et anna. Den typen arrangementer har mye for seg. Det er ikke lett å få ungdommen til å komme på et politisk møte, det er mye lettere å mobilisere dem til å komme på en politisk fest. Vi gikk inn for å lage en politisk fest og ikke et politisk møte med fest etterpå.

Vi åpna festen med filmen «Enhet på klassekampens grunn», så en pause før et foredrag om politivold, etter det en pause. Resten av festen var tre avdelinger med dans til et rockeband (Vi hadde ringdans også) I pausene hadde vi lodd-salg med appell om at overskuddet gikk til PAC. I ei anna pause var det appell fra Rød Ungdom. Det var en morsom sak som tok utgangspunkt i bransjen, den var uten sjablonger og fremmedord.

Vi hadde salg av pølser, smørbrød, øl, brus og kaffe. Det var en bokdisk som solgte for nesten 1000 kr. To kamerater

hadde også laga en fotomontasje over Rød Ungdoms historie.

TF: Det kom det mangedobbelte av målsettinga til møtet, klarte dere å knytte kontakt med mange av dem?

Jeg vil si at den viktigste politiske aktiviteten er den lagsmedlemmene klarer å gjøre blant folk på møtet. Vi hadde diskutert vår egen aktivitet på møtet, ingen av medlemmene skulle sitte sammen, men spre seg på forskjellige bord og prate med folk. Men det klikka litt, en del av oss fikk litt for mye å gjøre med sjølve festen. Vi hadde opplegg med at partifolk skulle gjøre det aller meste av det praktiske; selge pølser og biletter osv.

TIDA ETTER FESTEN ER VIKTIG

Vi ble svært fornøyde etter festen og brukte ikke mulighetene festen ga til å knytte forbindelser med folk. Det er ennå folk som ikke er oppsøkt, men noe gjorde vi. Etter festen samla vi sammen alle navn vi hadde fått kontakt med. Mobiliseringsgruppene fortsatte å fungere, de dro rundt til folk fra festen. Vi rekrutterte en del straks etter festen, men tallet står ikke i forhold til hvor mange som var på festen. Det vi skulle ha gjort var å avholde et lagsmøte like etter festen, der skulle vi diskutert rekruttering. Vi skulle lagt opp en konsentrert rekrutteringsaksjon. Mobiliseringsgruppene skulle drivi bare med det i flere dager, de skulle holdt korte møter

for å diskutere og oppsummere erfaringer, for så å gå ut igjen. Dette skulle lagsstyret laga en plan over, nå ble det med ei allmenn oppfordring.

TF: *Hvordan hjalp partiet dere?*

— Partiavdelinga har to ungdomsledere, den ene sitter i styret. Ungdomsledere har kanskje vært den viktigste faktoren i å få laget opp av passiviteten det har vært i tidligere. Vi har hatt grundige diskusjoner om sekterismen i Rød Ungdom og om Rød Ungdom som kommunistisk masseorganisasjon. Ungdomslederne har jobba aktivt med festen på alle plan som vanlige medlemmer. Dem har ikke vært koryfeer overfor oss smågutta i Rød Ungdom.

TF: Noen kommentarer til slutt?

— Ja, at vi fulgte opp festen med et jubelbord hvor det bl.a. var lysbilder fra Kina. Stemninga i laget er på topp, det har ikke vært utmeldelser i det siste ½ året. Vi har styrka enheten, vi har et fint sosialt samvær og vi går inn for å oppdra og utvikle de nye folka. Vi har frivillige studiemøter hver 3. uke, der alle kommer. Laget er nå inndelt i grupper på 3 i hver, med de erfarne kameratene spredd i gruppene. Disse gruppene har forskjellige oppgaver, et par har rekruttering, ei har KK/RG-salg på arbeidsplasser, ei skal lage løpesedler på spesielle saker saker, ei skal lede 1. mai-arbeidet osv. Gruppene fungerer også sosialt sammen. Jeg trur denne organiseringa er noe å lukte på for å nedkjempe byråkratisme og sekterisme.